

[Anne Birgitte Lundholt]

fer. En forsvarlig finanspolitik kræver, at man har indbygget styreinstrumenter og forsigtighed.

At arbejdsløsheden er det største problem i dag, er vi ikke uenige om. At vi ikke som politikere må sætte os hen i et hjørne og vente på, at problemet løses udefra, er vi heller ikke uenige om. Men metoderne til at løse problemet eller til at få hul på problemet – her kommer den afgørende uenighed.

Det Konservative Folkeparti er af den overbevisning, at man gør ondt værre for de arbejdsløse, hvis man iværksætter en farlig kurs i finanspolitikken.

Regeringen hævder, at man har lempet finanspolitikken med 12 mia. kr. Det har man også – mindst. Flere økonomer har udtalt, at en lempelse på 12 mia. kr. nok er forsvarlig, men bestemt ikke må overskrides, og det er jo netop her, problemet opstår. Det er heller ikke ligegyldigt, hvad de 12 mia. kr., der bliver lempet, bliver brugt på.

For det første har man som nævnt fjernet styringsmidlerne, som kunne sikre, at underskuddet og dermed den finanspolitiske lempelse ikke stiger. For det andet bygger finanslovsforslaget på nogle efter vores overbevisning alt for optimistiske skøn. Holder disse ikke, bliver underskuddet ikke alene meget større, det bliver også ustyrbart. Hertil kommer, at de gennemførte såkaldte reformer før sommerferien ikke gavner beskæftigelsen.

Vi skal være de første til at indrømme, at et finanslovsforslag helt uden underskud havde vi heller ikke kunnet fremsætte for 1994. Men vi bliver bekymrede, når vi ser et forslag, der benytter det efter flere økonomers udsagn absolut maksimalt acceptable underskud som udgangspunkt for en finanslov med en indbygget rutsjebane.

Hertil kommer, at man naturligt nok bygger på de lovændringer, regeringen gennemførte helt alene med sig selv før sommerferien: en skattereform med indbygget sminke til et valgår og en arbejdsmarkedsreform, som ingen med kontakt til det virkelige liv indtil nu har kaldt en reform, endsige en reform, der peger i den rigtige retning.

Oven i alt dette kommer så en mængde løfter om yderligere penge til alverdens gode formål, hovedsagelig formål i socialdemokratisk ledede kommuner og udstedt i god tid inden

kommunalvalget. Det er simpelt hen for gennemskueligt.

Det har da også været en lille trøst, at den ærlige økonomiminister har udtalt, at der selvfølgelig må strammes op, hvis forudsætningerne ikke holder – vel at mærke strammes op, efter at kommunalvalget er overstået, og, kan man måske formode, efter at et folketingsvalg er overstået.

Man kan i hvert tilfælde fristes til det, når man ser finansministerens udtalelser i B.T. i dag, som bakkes op af en leder af et af regeringspartierne. Man siger, at denne forbedring i renten, som giver en marginal forbedring i økonomien, betyder, at nu vender vores vælgere tilbage i titusindvis. Det med de titusindvis skal vist tilskrives hr. Erhard Jakobsen.

Man kan så med rette spørge: Hvordan vil Det Konservative Folkeparti ønske at en finanslov for 1994 ser ud?

Jeg skal slå fast med det samme:

Der skal ændres ved hovedbyggestenene. Der skal ikke kun flyttes kommaer. Det Konservative Folkeparti vil naturligvis gå konstruktivt ind i forhandlingerne om det.

Statens finanser skal kunne styres effektivt. Derfor skal det udgiftspolitiske måltal genindføres, således at kun arbejdsløshedsdagpenge holdes udenfor som hidtil.

Det har været den voksende arbejdsløshed, der har været med til at få underskuddene til at stige også i de foregående år. Det vil vi gerne indrømme.

Beskæftigelsesfremgangen, som vi alle håber på, skal findes i det private erhvervsliv. Derfor skal de private virksomheders vilkår lettes, og det skal gøres lettere at beskæftige arbejdskraft.

Det kræver selvfølgelig mere end ændringer i selve finansloven. Det kræver også ændringer på arbejdsmarkedet og i love, der ikke er til behandling umiddelbart i forbindelse med finansloven.

Det er vigtigt, at der gennemføres en ændring i den vedtagne skattereform, så de erhvervsbelastende elementer fjernes, ligesom der må gennemføres en egentlig arbejdsmarkedsreform.

Langt de fleste nye varige job ligger inden for serviceerhvervene – det er en kendsgerning, som regeringens egne oplysninger underbygger – hvis vel at mærke udbud og efterspørgsel